

Honingklaver

Tekst en foto Feikje Breimer

Precies elfeneenhalf potjes honing heeft mijn man Raymond geslingerd dit jaar. Dat ene halfvolle potje staat wat verloren op het aanrecht, de elf volle potten heeft Raymond veilig opgeborgen.

Ik ben alleen thuis en ik besluit een privé honingproeverij te houden. Ik doop een theelepeltje in het potje en hap de honing eraf. Fluweel, denk ik, als fluweel een smaak had dan was het dit. Toch? Nee, met zo'n theelepeltje gaat het te snel. Hier heb ik een eetlepel voor nodig. Ik doop een eetlepel in de honing, het loopt als vloeibaar goud terug in de pot. Behendig draai ik de lepel om en steek het vloeibare goud in mijn mond. Goudbrokaat! Als de stof goudbrokaat een smaak had dan smaakte het hiernaar. Denk ik. Ik spoel de lepel af en droog hem

daarna af. Nog een keer in de pot met honing. Misschien moet ik eerst aan de honing ruiken, zoals dat ook met wijn gebeurt in een duur restaurant. Waar ik mij trouwens altijd enorm geneer, want proeven onder toezicht oog van een mij onbekende man voelt nogal... nou ja, als iets wat ik liever in mijn eentje doe. In het geval van de proeverij met deze kostbare honing is het denk ik wel zo handig dat de man die ik wél ken er niet bij is, want ik besluit dat ik toch echt nog een eetlepel honing moet proberen.

Waar was ik gebleven? O ja, fluweel en goudbrokaat en vloeibaar goud en ergens nog iets anders. Wat? Lepel weer schoon in de pot, een flinke schep honing die aan alle kanten van de lepel loopt. Snel neem ik een hap. Goddelijk! Dit smaakt werkelijk hemels. Ai, vergeten aan de honing te ruiken. Nog een keertje dan en dan vooral niet vergeten te walsen in mijn mond. Ik ruik en ik wals en ja! Ik weet het: honingklaver! Heb ik afgelopen weken niet plat op mijn buik tussen de citroengele honingklaver gelegen om een bij op de foto te krijgen? Die geur. Zomers en fris als pas gemaaid gras. En dat heb ik nu voor mij in een potje. Voor de zekerheid proef ik nog een keer. Dit is de smaak van zomer en luieren in het gras.

Raymond komt thuis. "Moet je proeven!" roep ik. Met wat moeite lukt het mij nog een eetlepel vol uit de pot te schrapen. Honing en zomer hebben twee dingen gemeen. Het duurt te kort en het is te snel voorbij. "Als we ons rantsoen op een potje per week zetten, dan halen we oktober wel," concludeert Raymond monter. O, wat hoop ik dat ons dat lukt.

Bij op citroengele honingklaver